

на всако примѣнитѣлое писмо послѣдова. 1. Подоба́ва да сѧ полага івно речь та на Побіцата: 2. да показва за єдинъ опредѣленно числѣ на грошбывте за плащаніето. 3. Ізвѣстно да опредѣлѣва вѣда мѣнеджніи, който подоба́ва дася писъва цѣлописенъ съ словіем. 4. Івно и рѣдно дася именеватъ лицата: който дава Побіцата, и който подоба́ва да плати грошбывте: и който ги прѣмка. 5. Дася опредѣлѣва изѣстно денѣтъ, прѣзъ който сѧ даде Побіцата, и времѣто оу което ще сѧ плати. 6. Подпишатъ на издателатъ да є своерѣченъ. 7. Ни є простено дася оустрѣгва нѣщо оу Побіцата.

Пѣрва Побіца.

Сиѣбъ 24го Августа 1835го. Побіца, за грошбывы, 3000 текущихъ монѣда. Послѣ тридесѧть днї, да заплатите настоѧщам пѣрва наша Побіца: во опредѣленіето, на господина Фёдора Йоаннова, и содржы єго: трихліады грбшовы — цѣната ихъ пріахъ отъ тѣхъ: и приминете ги спорѣдъ нашето изѣстіе. До честнѣйшего Господина. Йоаннъ Йордановичъ, Михаила Гаврійловъ, и содржи.

Пѣрва № 100.

Брашбъ.

Подоба́ва да знає: какъ вѣбрата, и третата, побіца, каквѣто пѣрвата сѧ писъва: єваче само за това има разность (фаркъ) пѣрвата же. Когдѣ сѧ євѣ настоѧщам вѣбра наша побіца (за недостатокъ на пѣрвата. А третата: когдѣ сѧ євѣ, третата наша побіца) за недостатокъ, на пѣрвата и вѣбрата.